

дебели зидове. Именно на западъ отъ тѣхъ се посочватъ слѣдитъ на изчезналото заселище. Тукъ се намирани разни прѣдмети отъ гробове, покщцини и т. н., а близката до тия старини могила е отъ тракийски произходъ. Отъ върха на „калето“ до долината, дѣто се намиратъ много изворчета, е името „подземенъ пжтъ“, който водялъ къмъ изворитъ. Споредъ прѣданието, началното отверстие на тоя пжтъ се е отпушвало и запушвало отъ специална за случая стража. При самото „кале“ били намирани стрѣли дълги 10—12 см., цѣпнати при дрѣжката за да можели да се насосватъ. Тамъ сж били намирани още и разни мѣдни и сребърни монети (римски, особно отъ Юстиниана, ср. Шкорпилови, op. cit.). Селото Глуфишево брои 70 сгради и 408 жители.

Горно-Александровска община, състояща се отъ селата: Горно-Александрово и Трапоклово.

С. Горно-Александрово.

По-рано това заселище се е наричало Бургуджий, както и до днесъ упорито го наричатъ селенитъ му, въпрѣки това, че въ 1882 г., когато Алеко Паша обикалялъ Източна Румелия и миналъ край това село, кметътъ му или другъ угодникъ прѣдложилъ селото да се прѣкръсти въ негова честъ, и то не Алеково, а Александрово! За разлика отъ ямболското село Александрово (бивше Хасаноглу), сливенското било нарѣчено Горно-Александрово! (Трѣба да забѣлѣжимъ, че села въ България съ имена Александрово има тъкмо деветъ и то все прѣкръстени!).

Селото Бургуджий е съ интересно минало. Съгласно прѣданието, името му е отъ занаятчиитъ бургуджии: майстори на бургии или манипулатори съ такива. Въ къзълъ-агашко има заселище съ сжщото почти име: Бургуджи-Къой. Името бургуджии, ако се вземе въ свързка съ имената на околнитъ села: Сѣдларево (или Сврѣдларево) и Демирджилий (желѣзарско, коваческо), като села съ имена на съотвѣтни занаятчии — довольно правдоподобно обяснява названието на с. Бургуджий.

Томашекъ при разглеждането даннитъ на Идризи (Sitzungsberichte, T. 113) за Авла или Афли посочва срѣдновековното минало на това заселище именно при днеш-